

Fantasievolle autobandenkunstenaar

Sharlon Calmus met zijn vrouw Eularia. Als herkenningstekens een sneeuwpop voor de deur.

Drie stoelen op een rij voor het kunuku-huisje van Rancho Sobrino. Op de middelste zit een pop.

Sharlon Calmus (1968) vervaardigt van autobanden zeer vindingrijk en daarmee blijvend van een gevoel voor schoonheid, diverse objecten, zoals zwanen, papegaaien, flamingo's en bruikbaar meubilair. De weg ernaartoe is een heel traject dat is begonnen in het kinderrijke gezin met twee broers en negen zusjes.

Tekst en foto's
Agnes van Bergen

Calmus ging naar de scholengemeenschap San José in Barber. Daarna volgde hij het PBO (Praktisch Beroeps Onderwijs) in Otobanda, waar nu hotel Kurá Hulanda staat. Calmus: „Ik hield van timmeren en ging twee keer per week stage lopen bij een timmerbedrijf. Na mijn schooltijd bleef ik daar ongeveer vijf jaar werken. Vervolgens ging ik naar Neko, eveneens een timmerfabriek, waar ik mij vijftien jaar verdienstelijk heb gemaakt. Toen wilde ik voor mezelf beginnen. Ik had een kleine werkplaats en maakte op bestelling meubels, waaronder klerkasten, boekenkasten en stoelen. Ik bewerkte en spoot meubels op afspraak. In die periode heb ik mijn vrouw Eularia leren kennen. Er was meteen een

klik tussen ons. In haar heb ik gezien, dat wij samen meer kunnen presteren, speciaal op artistiek gebied. Wij zijn getrouwd op 15 april 2015. Nu is zij niet alleen mijn vrouw, maar meer nog mijn rechterhand. In de Dominicaanse Republiek had zij een cursus gevolgd om attributen van autobanden te maken. In feite heeft zij mij het vak geleerd. Zij liet mij foto's van vroeger zien. Samen kijken we nu op internet wat de mogelijkheden zijn. We zijn begonnen met een stoel van banden, maar ook van drums. Het vervaardigen van de bekleding is geheel aan mijn vrouw. Ik doe het zware werk, zoals het uitzagen. Met betrekking tot de drums gebruiken we een figuurzaag om het model uit te zagen. Dat doen we door eerst met een mal de plek op de drum

Een van de zwanen in de tuin van Rancho Sobrino.

met een balpen uit te tekenen. Voor de zitting van een stoel maken we een model van multiplex, dat in de bestaande rand past. Dat zetten we vast met L-stukken en mijn vrouw, maar meer nog de nietmachine. Zij niet de kussens van kunststof vast. Tot slot komen er vier poten onder van hardhout of ander materiaal. De meubels staan niet lang in de werkplaats. Mensen kopen ze graag en dat geldt ook voor de kunstwerken van autobanden. De autobanden moet ik eveneens knippen met de figuurzaag, want daar zit ook metaal in verwerkt. De oude banden haal ik op bij 'tireshops'. Ik heb feitelijk nooit tekort aan banden in diverse maten, behalve dan de kleine bandjes van brommers of scooters. Die zijn moeilijk te krijgen. Maar ik heb ze speciaal

nodig om onder andere papegaaien te maken. De laatste keer heb ik bandjes kunnen regelen via een vriend in Nederland. In een container heeft hij mij achteventig bandjes kunnen bezorgen. Daar zijn er nu nog tien van over, waar ik zuinig mee om moet gaan. Momenteel ligt mijn artistieke hobby op een laag pitje, omdat ik focus op mijn andere hobby, de meubels van hout, maar ook op een nieuwe baan bij Kooyman. Ik werk sinds kort fulltime op de verkoopafdeling in de megastore te Salina, waar ik 'on the job' wordt opgeleid om in de nabije toekomst in de nieuwe megastore te werk gesteld te worden.”

Terugblikkend vertelt Calmus met plezier over de uitnodiging van kinderschool blijf Casa Cuna, om voor de

speeltuin een aantal speelobjecten te maken van banden, waaraan de kinderen zich tijdens het spelen niet kunnen bezoren: „Door een donatie aan Casa Cuna, vanwege het 20-jarig bestaan, was het mogelijk een feestelijke speeltuin te schenken, die de fantasie van de kinderen zou prikkelen. Na beraad zijn het acht 'versierde' banden gekregen. Daar hangt natuurlijk een prijskaartje aan. Het hangt in principe af van het materiaal dat ik gebruik en hoeveel tijd erin gaat zitten. We beginnen met een prijsklasse vanaf vijftig gulden. Het is ook afhankelijk van de grootte en de moeilijkheidsgraad. Een papegaai maak ik in ongeveer acht uur. Maar als de opdracht een 'caterpillar' is, ben ik daar zeker een week mee bezig; zeg maar veertig uur. Met een opdracht

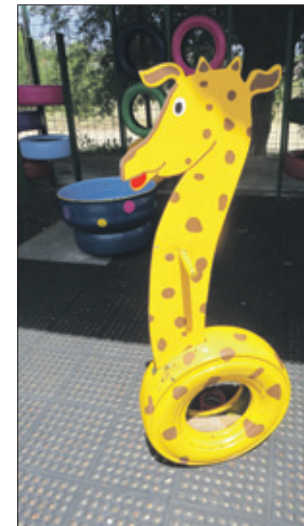
zoals bij Casa Cuna hebben we een rond bedrag afgesproken voor het geheel, gericht op een maand werk. Nu, met mijn nieuwe job erbij, zal ik daar rekening mee moeten houden. Momenteel doet mijn vrouw het voorwerk en kunnen we samen in de vrije uren de 'finishing touch' doen. Mijn vrouw komt met de meest originele ideeën. Ook internet brengt ons opgingingen en zij weet daar goed mee om te gaan.” Hij vervolgt: „Een andere leuke opdracht was voor restaurant Rancho El Sobrino te Westpunt. Zij vroegen om stoelen, een flamingo, een papegaai, een zwaan en een theekop. We hebben er hard aan getrokken en konden alles in een week leveren. Dat lag iets anders met betrekking tot de opdracht van autoijschool Rapido. Mij werd gevraagd

om uiteraard een auto te maken evenals een motor. Dat was best moeilijk. Er werd toch wel wat van mijn fantasie gevraagd. Maar het resultaat was er wel naar. Met tevredenheid konden we twee prachtexemplaren afleveren.” Voor de verkoop zet Calmus soms zijn artikelen aan de kant van de weg, speciaal voor de toeristen, maar uiteraard voor alle klanten die willen kopen. Zelf is hij blij met de kundigheid en ervaring van zijn vrouw, die hem altijd ter zijde staat: „Uiteindelijk is zij met het idee van de autobanden gekomen. Wij vormen daarin een geweldige koppeling en daar ben ik haar heel dankbaar voor.”

Voor meer informatie over 'Tur Kos Di Tayer', Siberie 16, Tera Kòrdi: telefoon 6798152 of 6772474.

Een van de twee auto's in de speeltuin van Casa Cuna.

Het 'hobbelgrafe'.

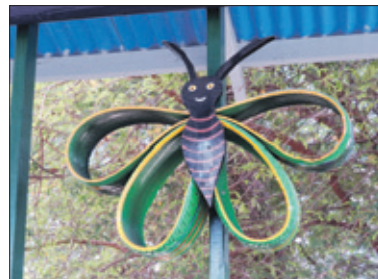
Een vriendelijk ogend olifantje.

De laatste hand aan een kruk.

N naast de welbekende papegaai nu ook de beo.

De vlinder hoog in de lucht.